

زیارت نواب اربعه در بغداد

فصل هشتم از باب زیارات، مطلب اول: فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام؛ مطلب سوم در زیارت نواب اربعه است اعنی جناب ابو عمرو عثمان بن سعید اسدی و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان و شیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمري رضی الله عنهم بدان که از جمله تکالیف زوار در ایام توقف در بلده طیبه کاظمین رفتن به بغداد است بجهه زیارت این چهار نایب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از آنها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود که انسان منازل بعیده طی کند و رنج و تعب سفر کشد و به فیض زیارت آنها نایل گردد زیرا که در میان تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام به بزرگی و جلالت قدر ایشان کسی نمی رسد قریب هفتاد سال به منصب سفارت و وساطت میان امام علیه السلام و رعیت فایز شدند و بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات بی شمار جاری گردید و گفته شده که بعضی از علما قائل به عصمت ایشان شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران در حیات خود واسطه بودند میان ولی عصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانیدن عرایض و رقعتهای حاجت خلق بود به آن حضرت حال نیز به همان منصب شریف مفتخرند و باید رقاع حاجت که در شداید و سختیها نوشته می شود به توسط ایشان به آن حضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و بالجمله فضایل و مناقب ایشان زیاده از آن است که ذکر شود و همین قدر برای ترغیب زوار به زیاراتشان کافی است و اما کیفیت زیارت ایشان پس به نحوی است که شیخ طوسی رحمه الله علیه در تهذیب و سید بن طاوس رحمه الله علیه در مصباح الزائر ذکر کرده اند و نسبت داده اند آن را به جناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده در باب زیارت ایشان که سلام می کنی بر رسول خدا و بعد از او به امیر المؤمنین و بر خدیجه کبری و بر فاطمه زهرا و بر امام حسن و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا صاحب الزمان صلوات الله علیه پس می گویی السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر و پدرش را می بری

أَشْهَدُ أَنَّكَ بَابُ الْمُؤَلَّى أَدَيْتَ عَنْهُ وَأَدَيْتَ إِلَيْهِ مَا خَالَفْتَهُ وَلَا خَالَفْتَ عَلَيْهِ قُمْتَ خَاصًّا وَأَنْصَرَفْتَ

سَابِقًا

جِئْتُكَ عَارِفًا بِالْحَقِّ الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ وَأَنْتَ مَا خُنْتَ فِي التَّأْدِيَةِ وَالسَّفَارَةِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ بَابٍ مَا أَوْسَعَهُ (أَوْسَعَكَ) وَمِنْ سَفِيرٍ مَا آمَنَكَ وَمِنْ ثِقَةٍ مَا أَمَّكَ

أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اخْتَصَّكَ بِنُورِهِ حَتَّى عَايَنْتَ الشَّخْصَ فَأَدَيْتَ عَنْهُ وَأَدَيْتَ إِلَيْهِ

جِئْتُكَ مُخْلِصًا بِتَوْحِيدِ اللَّهِ وَمُؤَالَاةً أَوْلِيَانِهِ وَالْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِهِمْ (أَعْدَائِهِ)

وَمِنَ الَّذِينَ خَالَفُوكَ يَا حُجَّةَ الْمُؤَلَّى وَبِكَ إِلَيْهِمُ (اللَّهُمَّ) تَوَجَّهِي وَبِهِمْ إِلَى اللَّهِ (إِلَيْكَ) تَوَسَّلِي

پس دعا می کنی و سؤال می کنی از حق تعالی آنچه را که می خواهی که اجابت می شود این شاء الله